

SUNT NATURĂ
PROIECT ECO-EDUCAȚIONAL
© Agent Green

ÎNDRUMARUL MEU DESPRE NATURĂ

pentru clasa a IV-a

Fii bun cu NATURA!

Animals
INTERNATIONAL
for a kinder world

A cartoon illustration of a young boy with a friendly expression, wearing a brown hat with a dark band and a brown shirt. He is holding a large, light yellow rectangular sign with both hands. The sign contains text in Romanian. The background features a green field with several stylized evergreen trees and a light blue sky with soft, watercolor-like clouds.

**ÎNDRUMARUL MEU
DESPRE NATURĂ**

pentru clasa a IV-a

SUNT NATURĂ

PROIECT ECO-EDUCATIONAL

© Agent Green

Autorii mulțumesc celor care au făcut posibil acest proiect:

Alina Florescu, Gabriel Păun, Raluca Nicolae, Gerhard Csejka, Hannes și Mara Ködderitzsch

Mulțumiri “**Clubului Câinilor Utilitari**” pentru informațiile de specialitate și fotografii
www.facebook.com/ClubulCainilorUtilitari.CCU

Autori:

Veronica Tulpan, Sorina Cuzum

Desene:

Iulia Pănoiu

Fotografii:

Gabriel Păun, Grigore Popescu Ghergani, Gerhard Csejka, Iordache Coman,
Serban Bonciocat , Thibault Hock

www.pixabay.com, www.unsplash.com, wikipedia.org

Tehnoredactare: Laura Ionescu

Proiect susținut de organizația

Animals International

www.facebook.com/AnimalsInternational

Dragii copii, dragii părinți, dragii dascăli,

Astăzi vom vizita doi prieteni foarte dragi. Nu vă speriați, nu este o vizită protocolară care cere pregătiri intense și o ținută specială. De fiecare dată când ne întâlnim sau ne reîntâlnim cu prieteni dragi, cea mai importantă este bucuria de a fi în compania acestora.

Cu mari emoții am să vi-i prezint pe Codruț și pe Vlad. Pe Vlad l-am cunoscut acum multă vreme, studiasse arheologia (era unul dintre cei care scormoneau pământul ca să găsească obiecte vechi din vremuri preistorice). Într-un moment dat în viața lui Vlad a intrat Codruț, un ghem de blană gri, ceva mai mare, “așezată” în toate direcțiile, care se sprijinea pe patru picioare și care flutura o coadă stufoasă. La prima vedere nu am reușit să-i găsesc ochii în spatele acestei perdele dese, dar oricum, nu a trebuit să fac un mare efort pentru a mă împrieteni imediat cu el: când m-a văzut și-a pus boticul sub mâna mea, spunând parcă: “Hai! Nu vezi ce drăguț sunt? Mângâie-mă!”. Codruț e bătrân acum, dar să știți că tot așa face când mă vede. Așa că e bine să aveți mâinile libere pentru salutul lui.

Povestea lui Codruț o vom afla de la Vlad, iar povestea lui Vlad ne-o va spune Codruț. Desigur, nu în cuvinte, căci încă nu este un câine magic. Și totuși... nimic nu este mai puțin magic în ce face Codruț. Veți înțelege cum a devenit Vlad cel mai bun prieten al lui.

Povestea voastră care este?

Dacă cel mai bun prieten al omului nu a ajuns încă la voi, poate este timpul să începeți să-l căutați. Cu siguranță vă așteaptă să-l găsiți.

Cuprins

În compania animalelor
pagina 5

Micuțul Eohippus și Caii din Pădurea Letea
pagina 15

Marea aventură
pagina 24

În compania animalelor

Niciodată nu suntem prea mari pentru a asculta povești. Iar povestea de azi este, de fapt, una adevărată despre o ființă minunată care, plecând de pe străzile din Craiova, a ajuns să fie cunoscută de peste 10.000 de copii și adulți.

El este **Codruț** – unul dintre primii câini maidanezi cu două misiuni foarte importante pentru oameni – cea de **terapie asistată de animale** și cea de **căutare și salvare**. Codruț este unul dintre miile de maidanezi care a avut șansa să fie adoptat, iar Vlad îi este alături, fiindu-i cel mai bun prieten.

Acelora dintre voi care nu știu ce este un maidanez, le pot spune că e un câine ca oricare altul, adică un animal de companie, dar care din păcate este nevoit să trăiască pe stradă, nu are un om care să-l îngrijească, cotrobăie prin gunoaie ca să-și găsească mâncarea, își caută singur adăpost când plouă, bea apă din băltoace, aleargă după mașini, biciclete și pisici, latră mult la oricine și de cele mai multe ori este gonit de oameni.

Codruț a avut o astfel de viață înainte de a-l întâlni pe Vlad. Pe lângă toată dragostea și grija pe care Vlad i le-a oferit, Codruț a învățat cu ajutorul lui să se antreneze pentru a deveni câine de terapie și de căutare și salvare. Nu vă închipuiți că a fost ușor. Multe ore de antrenamente în pădure, pe terenuri accidentate, printre dărâmături și prin zăpadă, au făcut din Codruț un câine salvator - el poate găsi persoane dispărute și supraviețuitori în cazul unui cutremur sau al unei avalanșe.

Vlad și Codruț

Însă ce îi place cel mai mult lui Codruț este să fie mângâiat. Așa că, după ce a învățat să meargă țăntoș în lesă, să facă tumbe, să aducă bețe și jucării, să numere lătrând și să se comporte ca un câine educat care știe ce înseamnă “șezi” și “așteaptă”, Codruț a început să viziteze copii cu diferite dizabilități și bătrâni singuri. Toată lumea, și mari și mici, se bucură când apare Codruț, iar după întâlnirea cu ei, după ce și-a luat porția de mângâiere, rămâne în compania lui Vlad până la următoarea întâlnire cu bunicii și copiii.

Dacă ai deja un animal de companie, povestește colegilor tăi cum a ajuns el în casa ta. Dacă încă nu ai, spune ce animal de companie ți-ai dori.

Crezi că orice animal poate deveni un animal de companie?

De multe ori animalele sunt alese să facă parte din viața oamenilor doar pentru că sunt drăguțe sau sunt pui. Dar nu orice animal drăguț poate fi animal de companie și niciun pui de animal nu rămâne mic.

Care crezi că sunt criteriile de care trebuie să ținem seama când ne alegem un animal de companie?

Marchează-le în lista de mai jos și argumentează răspunsul. Adaugă și alte criterii pe care le consideri importante:

- Spațiul în care locuim
- Bugetul pe care îl putem avea pentru îngrijirea acestuia
- Stilul de viață (cât timp petrecem acasă)
- Rasa
- Vârsta
- Aspectul
- Mărimea
- Nevoile pe care le are acesta
- Zona geografică în care locuim
- Timpul pe care îl avem pentru a ne ocupa de el
- Acordul celorlalți membri ai familiei cu care locuim

Câinii și pisicile sunt cele mai cunoscute animale de companie. Și nu este de mirare că numim câinele „*cel mai bun prieten al omului*”, dacă el se află de mai bine de 14.000 de ani în preajma acestuia.

Dar cum s-a ajuns la această apropiere?

Preistoria, așa cum o știm noi, se împarte în două mari etape: **Paleoliticul** – perioada în care oamenii erau nomazi, adică se mutau dintr-un loc în altul în căutarea hranei și **Neoliticul** (cam acum mai bine de 12.000 de ani) – perioadă în care oamenii au devenit sedentari, adică s-au așezat într-un loc, și-au construit case, au început să cultive pământul și să domesticească animalele. Această schimbare a fost deosebit de importantă pentru că a permis dezvoltarea civilizației umane așa cum o știm azi.

Alexia și Toto

Gabi și Goldy

Câinele pare să fi fost primul animal domesticit și poate cel care a contribuit la domesticirea tuturor celorlalte, făcând posibilă dezvoltarea agriculturii.

Cum? Prin simplu fapt că de-a lungul multelor generații în care a trăit în apropierea oamenilor a învățat să fie sociabil și a dezvoltat o trăsătură extrem de folositoare: lătratul. Ei bine, acest lătrat a speriat intrușii și i-a dat Omului siguranța de a fi sedentar, de a cultiva pământul și de a crește alte animale.

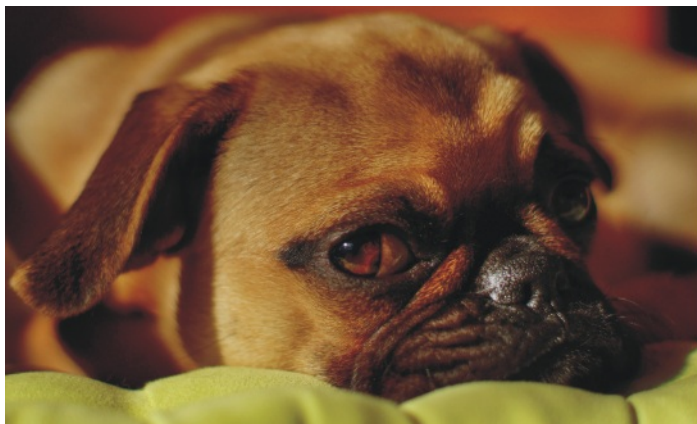
Această încredere este cel mai important dar al Câinelui pentru Om și din acest moment Câinele își va însoți tot timpul Omul.

Smaranda, Eva și Cîcica

La câteva mii de ani de la prima aciulare a Cînelui în jurul comunităților umane, toți câinii trebuie să fi arătat precum câinii de rasă comună de azi, precum maidanezii. Din această rasă primordială s-au născut toate celelalte rase. De-a lungul a mii de generații de câini, oamenii i-au ales pe cei care aveau caracteristicile pe care și le doreau - erau mai mari sau mai puternici, mai agresivi sau mai blânzi, mai blănoși sau mai cârlionțați - și i-au lăsat doar pe aceștia să supraviețuiască și să se înmulțească. După mai multe generații, apărea un tip de câine având caracteristici specifice - acesta era o nouă rasă.

În prezent există organizații internaționale care recunosc aceste rase. În Europa, spre exemplu, sunt recunoscute 353 de rase. Din păcate, de foarte multe ori, cerințele pe care trebuie să le îndeplinească animalele pentru a fi considerate de rasă pun în pericol sănătatea acestora și provoacă grave probleme medicale.

Crezi că, pentru a fi cel mai bun prieten, câinele trebuie să fie de rasă?

Argumentează-ți răspunsul.

În România și în alte țări există încă mii de câini fără stăpân.
Cum crezi că arată o zi din viața unui câine fără stăpân? Gândește-te unde se adăpostește, cum își găsește hrana, care sunt amenințările de care trebuie să se apere.

**Identifică câteva cauze pentru care animalele de companie pot ajunge fără stăpân.
Stabilește cel puțin câte trei măsuri de prevenire și remediere a acestei situații.**

Poate știi deja că există câini și cai special pregătiți pentru a ajuta persoane cu nevoi specifice: copii și adulți cu probleme de mișcare sau nevăzători, ori persoane cu alte dizabilități. Aceste animale minunate care sunt companioni de încredere îi ajută pe oameni să se simtă mai bine.

Ai auzit de câini salvatori?

Sunt câinii pregătiți să caute persoane pierdute și persoane dispărute în avalanșe sau aflate sub dărâmături provocate de cutremure sau explozii.

Câinii maidanezi adoptați, îngrijiți și iubiți pot face toate aceste lucruri. **Codruț** și **Tibi** sunt doar doi dintre aceștia. Ei au avut norocul să trăiască cu cei mai buni prieteni: Vlad și George.

George și Tibi

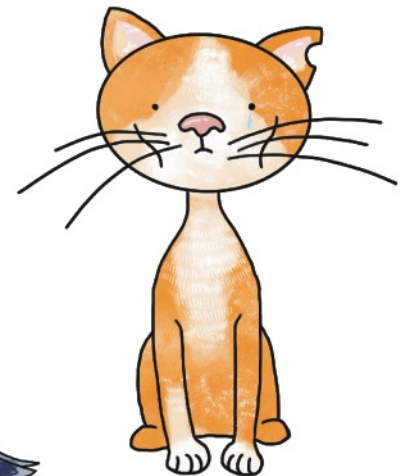
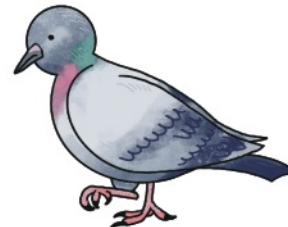

Mergi pe stradă și vezi un animal neajutorat (un pui răătăcit, un câine accidentat, o pisică rănită, un animal flămând).

Ce poți face pentru a-l ajuta?

Cum îi poți implica pe cei din jurul tău în salvarea lui?

Ce pot face copiii pentru a ajuta animalele fără stăpân?

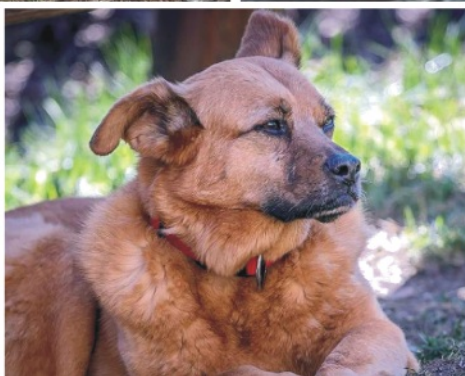
Dacă te hotărăști să-ți găsești un prieten necuvântător, ai mare grijă la ce îi poți oferi.

El nu este o jucărie, este o ființă cu anumite nevoi pe care trebuie să le respecti. Gândește-te bine înainte de a porni în căutarea unui astfel de prieten căci acesta va rămâne alături de tine toată viața lui.

Dacă poți, adoptă un câine dintr-un adăpost pentru câini, îi vei salva astfel viața.

În cele mai multe țări, printre care și România, există legi pentru protecția animalelor prin care se pedepsește orice abuz, violență sau neglijență pe care oamenii le pot manifesta față de animale.

Dacă vezi că cineva face rău unui animal, vorbește cu un adult – acesta va trebui să contacteze poliția.

NU UITA: animalele, indiferent dacă sunt domestice, sălbatice sau de companie, sunt ființe care simt. Este responsabilitatea noastră să le ocrotim.

Micuțul Eohippus și Caii din Pădurea Letea

Dragi copii, povestea de azi este despre trei animale pe care le cunoașteți deja foarte bine. Veți afla de ce Iepurele are dinții rânjiți, Maimuța fundul roșu și de ce Calul nu doarme întotdeauna întins. Așadar...

Vulpea cea șireată își petrecea toată ziua în pădure păcălind când pe unul când pe altul, căutând astfel să tragă cât mai multe foloase. Văzând și auzind tot felul de întâmplări despre dânsa, Maimuța și Iepurele se hotărâră într-o zi să-i dea o lecție. Știind-o pe Vulpe foarte pofticioasă, cu vorbe mieroase, Maimuța i-a zis:

- Surioară Vulpe, ai văzut oare un Cal prin apropiere?
- Nu, de ce?
- Cum, nu știi că cea mai bună carne este cea de la coada calului?
- Ah, nu știam, zise Vulpea mijind ochii. În timp ce se îndepărta de Maimuță, pe buzele ei se așternu un rânjet viclean.

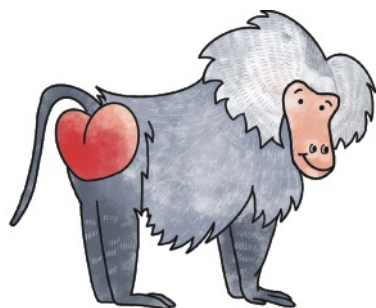
Iepurele și Maimuța au urmărit-o pe Vulpe până când aceasta a găsit un Cal care dormea culcat. Maimuța s-a suit repede în copac ca să urmărească de acolo spectacolul iar Iepurele s-a pilit în scorbura arborelui. Desigur că, văzând Calul dormind, Vulpea s-a repezit cu dinții direct la rădăcina cozii. Acesta, simțind durerea, a luat-o la fugă, zvârlind-o pe Vulpe cât colo cu copitele lui. Vrând să-și salveze mai repede blana cea frumoasă și coada cea stufoasă, Vulpea fugi direct în vizuină.

Iepurele și Maimuța s-au amuzat grozav de această pățanie. Iepurele a râs așa de tare că i-au rămas dinții rânjiți, Maimuța nu s-a mai putut opri din râs, a căzut din copac și de aceea are și azi fundul roșu, iar Calul, de atunci, doarme mai mult în picioare.

Într-adevăr, **iepurele** este vestit prin dantura sa excepțională și, pentru că dinții săi cresc tot timpul, trebuie mereu să roadă câte ceva.

Maimuța cu fundul roșu este Pavianul sau Babuinul cu mantie, animal sacru pentru vechii egipteni. El este cel mai nordic dintre toți babuinii și trăiește în regiunile aride din zona Mării Roșii, în Cornul Africii și în sud-estul Peninsulei Arabiei.

Câte ar fi de povestit despre **Căluți!**

Putem începe de la Făt Frumos. Ce s-ar fi făcut acesta fără calul său năzdrăvan care să-l povățuiască, să-l poarte repede ca gândul și să-l ferească de cele rele, desigur că nu știm și nu vom ști niciodată, important este că zeci de generații de copii au crescut lângă acest personaj fantastic.

Fie că este Pegas, calul înaripat, fie că este Sleipnir, calul cu 8 picioare al lui Odin, zeul nordic, caii de foc care trag căruța Sfântului Ilie sau calul Sfântului Gheorghe care a doborât balaurul sau cel călărit de Gandalf, căluțul este un prieten credincios și știe întotdeauna ce are de făcut ca să-și salveze eroul. Mănâncă jăratec, zboară, vorbește și înțelege graiul animalelor – cine nu și-ar dori un asemenea companion?

Și nu-i de mirare, căci Calul există, așa cum îl știm azi, încă de acum 4 milioane de ani. El a fost domesticit în urmă cu peste 5.000 de ani, când oamenii care trăiau în stepele din Siberia și cele din sud-estul Europei au prins primii cai sălbatici.

Acum 50-60 de milioane de ani strămoșul calului era un animal de mărimea unei vulpi, înalt de 25-50 centimetri și trăia în America de Nord, Europa și Asia. El este micuțul

Eohippus .

Eohippus locuia retras în păduri, se hrănea cu frunze și buruieni și se adăpostea printre arbuști. De-a lungul milioanele de ani, clima și vegetația pe Terra s-au schimbat, stepele luând locul pădurilor. Cei care au supraviețuit au fost cei care s-au adaptat acestor condiții de mediu.

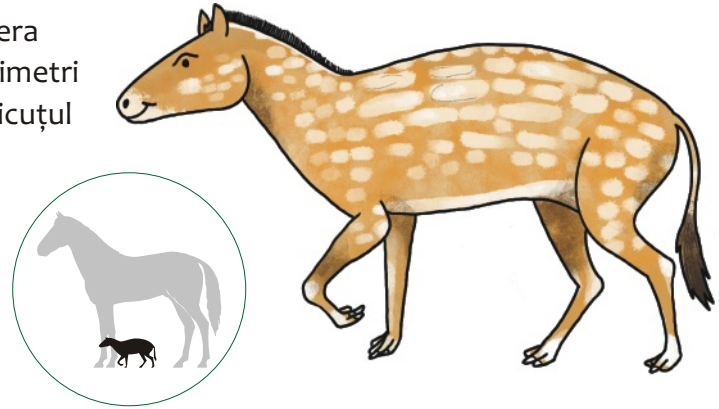

Foto: Wuwei Endangered Species Breeding Centre

Sursa: Reintroduction of the Przewalski's horse in China: status quo and outlook

Calul sălbatic primitiv este strămoșul direct al calului domestic. Urmașii lui Eohippus pot fi văzuți și astăzi în vechiul lor teritoriu, deșertul Gobi. Ei se numesc cai **Przewalski**, după numele celui care i-a descoperit. Au culoarea roșiatică și înălțimea unui ponei, dar sunt mult mai viguroși.

Și frumoșii **cai americani Mustang** trăiesc în libertate de zeci de generații, fiind urmașii sălbăticiți ai cailor coloniștilor spanioli.

Nu trebuie să călătorim până în vestul Statelor Unite ca să vedem cai în sălbăticie. Pădurea Letea, din Delta Dunării, cea mai veche rezervație naturală din România, adăpostește peste 1.000 de cai sălbăticiți. Îi puteți admira pe acești căluți pe dunele line, printre arborii contorsionați, specifici acestui loc feeric.

Foarte rar veți vedea un cal singuratic, aceștia trăiesc în turme sau herghelii. O astfel de comunitate este condusă de un armăsar, adică un cal mascul, care devine conducătorul grupului după lupta cu rivalii săi. În caz de pericol, cailor se strâng în cerc, protejând astfel iepele, mânjii și cailor mai slabi.

Pentru că își pot mișca independent urechile, caii pot percepe zgomotele din orice direcție, putând să le determine poziția. Dacă ajungeți în Pădurea Letea și vreți să-i admirați, nu vă apropiați prea mult și evitați să faceți zgomot. La cel mai slab sunet ei pot fugi ca să se apere.

Dorm caii în picioare sau nu?

Ei au nevoie de somn mai puțin decât noi, oamenii, și nu dorm atât de profund ca noi. Cum auzul lor este foarte sensibil, ei se trezesc la cel mai mic zgomot. Faptul că dorm în picioare îi ajută să o tullească la fugă pentru a se putea feri de pericole. Caii mai bătrâni și cei bolnavi preferă să doarmă în picioare pentru că le este foarte greu să se ridice dacă dorm culcați. Caii mai tineri și mânjii stau mai ales întinși ca să se odihnească.

Dacă ai avut prilejul să stai în apropierea unui cal ai fost foarte norocos, căci este unul dintre cele mai frumoase animale.

Ca animale domestice, aceste ființe minunate sunt deseori lovite și bătute până la ultima suflare pentru a trage căruțe grele. Deseori, atunci când sunt prea bătrâni pentru a mai fi folositori, ei sunt abandonați pe câmp sau la marginea drumurilor.

În unele țări, prezența cailor sau a altor animale domestice este esențială în viața multor oameni care trăiesc în zonele rurale. De exemplu, caii sunt încă folosiți pentru muncile agricole, pentru arat, sau pentru cele forestiere, pentru a scoate din pădure arborii tăiați. Vara și toamna, deseori, ei trag căruțe mult prea încărcate cu fân sau cu diferite recolte.

În multe zone turistice din lume, caii sunt folosiți pentru a transporta turiști. De foarte multe ori, animalele sunt obligate să suporte o greutate foarte mare, să se deplaseze pe distanțe lungi sau să suporte temperaturi ridicate.

Caii, de diferite rase, sunt antrenați pentru curse. Din păcate, efortul din timpul antrenamentului și al competițiilor este de cele mai multe ori foarte dăunător pentru animale.

Cum crezi că am putea proteja aceste minunate animale astfel încât să nu li se provoace suferință?

În România există mai multe adăposturi sau sanctuare pentru caii care au fost abandonați sau răniți. Împreună cu colegii, însoțiți de adulți, puteți face o vizită acestor căluți și puteți da o mână de ajutor pentru îngrijirea lor.

Nu doar animalele domestice precum caii sau măgarii sunt puse să muncească în folosul oamenilor, ci și animalele sălbatice, cum ar fi elefanții, tigrii, leii, urșii, focile, pinguinii sau maimuțele.

Acestea „lucrează” pentru amuzamentul oamenilor, fiind dresate să execute mișcări care nu fac parte din comportamentul lor firesc.

În mediul lor natural, un tigru sau un leu nu trec prin foc, căci de fapt animalelor le este frică de foc. În pădure, ursul nu merge pe sârmă. Focile nu fac acrobații și nu aplaudă iar elefanții nu se ridică în două picioare și nu stau în șezut. Aceste schimbări de comportament se obțin prin metode de dresaj agresive care provoacă suferință animalelor.

În plus, multe dintre animalele sălbatice folosite la circ sunt animale sociale, în mediul lor natural, acestea trăiesc în grupuri cu o ierarhie bine stabilită.

Alege-ți un animal sălbatic dintre cele care sunt folosite în spectacolele de circ și află cât mai multe informații despre mediul în care trăiește și comportamentul său natural. Compară condițiile în care acest animal trăiește în mediul său natural cu cele pe care le are în captivitate.

Prezintă concluziile colegilor tăi.

Din fericire sunt foarte multe țări în care a fost interzisă folosirea animalelor sălbatice în circuri. Și în România există o astfel de lege prin care sunt protejate aceste animale.

„Ghicește care este animalul meu preferat”

Gândește-te la un animal despre care știi multe lucruri. Cealalți jucători îți vor pune întrebări la care trebuie să răspunzi doar cu „da” sau „nu” (de exemplu: trăiește în Europa?, are pene?, mănâncă ovăz?, are dinții rânjiți?)

După multe întrebări și răspunsurile monosilabice corespunzătoare, partenerii tăi de joc vor putea să numească animalul la care te-ai gândit. Câștigă cel care a ghicit numele animalului ales de tine. El va fi cel care va continua jocul.

Fie că sunt sălbatice sau domestice, animalele fac parte direct sau indirect din viața noastră. Animalele - ca și noi, oamenii - au nevoile lor specifice pe care trebuie să le respectăm.

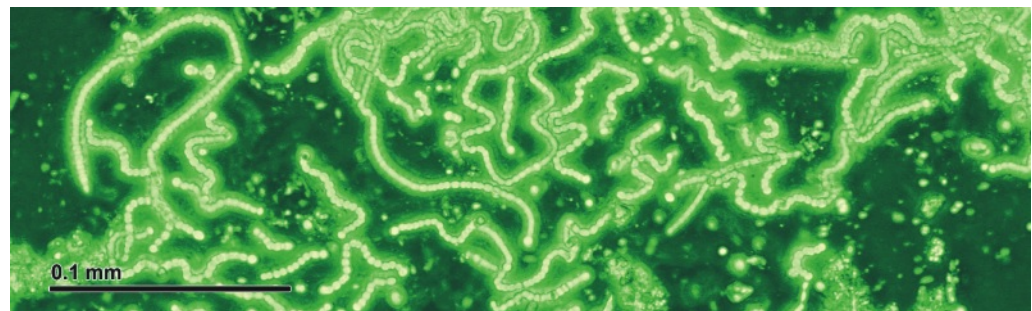
Poate nu o să vedem niciodată un elefant sau o girafă în mediul lor natural, dar știm că aceste ființe există și își au rolul lor în buna funcționare a NATURII. Și chiar dacă trăim foarte departe de ele, putem contribui la protecția lor și a habitatului în care trăiesc.

Marea aventură

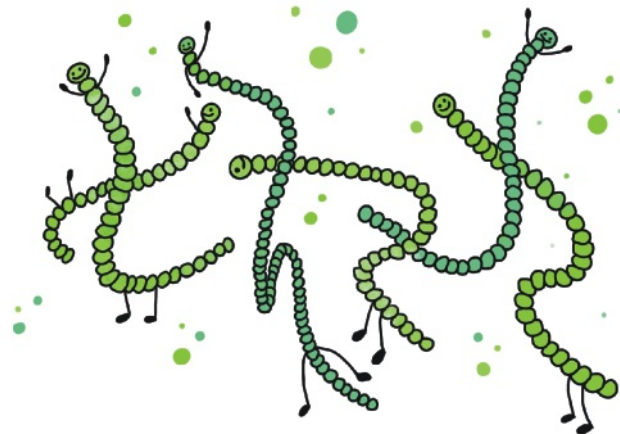
De mii de ani, de când se tot plimbă Omul pe Pământ și învață rostul NATURII, plantele și animalele i-au fost întotdeauna buni și înțelepți sfătuitori. Astfel a descoperit Omul cum trebuie să își folosească toate simțurile pentru a supraviețui și pentru a fi în armonie cu NATURA, căci fără ea, acesta nu ar fi putut exista.

A învățat să asculte, să aibă răbdare, să „citească” harta cerului și a învățat semnele prevestitoare ale furtunii. A învățat cum să domesticească animalele și care sunt plantele pe care le poate cultiva. A observat animalele și a încercat să-și însușească sau să imite calitățile acestora. A descoperit astfel că poate să alerge, să se cațere, să înoate. A inventat apoi mașinării cu care să zboare și să se deplaseze pe ape. Din peștera în care a descoperit focul, de-a lungul a mii de ani în care a conviețuit cu NATURA, Omul a reușit să ajungă în spațiul cosmic.

O parte din odiseea vieții începe acum aproape 4 miliarde de ani.

În imensul ocean care acoperea Pământul se reunesc ingredientele esențiale pentru viață, pentru a forma o bacterie care va fi la originea unor alge minuscule. Acum peste 700 de milioane de ani, urmașii **Cianobacteriilor** își încep călătoria terestră. Primul pas enorm spre acest nou teritoriu a fost dobândirea unui corp care să se poată împotrivi vântului și să poată rezista căldurii soarelui.

Echipați-vă bine, cu tot ce trebuie pentru o expediție prin primele păduri ale Terrei, nu vă temeți de T-rex căci încă nu a „aterizat” pe Pământ. Ne aflăm acum mai bine de 300 de milioane de ani într-o pădure de ferigi uriașe cu înălțimi de până la 15 de metri. Și pentru că arată ca niște arbori, se și numesc ferigi arborescente. Ce este uimitor este faptul că urmașii acestora se găsesc și astăzi în pădurile tropicale.

Ca și strămoșii lor din vremuri ancestrale, și **ferigile** pe care le vedem azi în pădure trăiesc în zone umede. Ele sunt dependente de apă pentru a se înmulți. Acum aceste plante au denumiri hazlii precum Barba-ursului, larba-șarpelui sau Limba-cerbului.

Feriga

Piciorul-lupului

Coda-calului

Coda-calului

Pe lângă ferigile gigantice, în primele păduri găsim și Lycopodium zis și **Piciorul-lupului**, **Pedicuța** sau **Brădișor**, care în acele vremuri avea 40 metri. Azi, este ceva mai micuț și nu depășește 30 de cm.

Dacă vă uitați bine, o să recunoașteți în această mare pădure de la începutul lumii și plante care seamănă fie cu un sparanghel uriaș, fie cu un mărar gigantic de 20 de metri. Nu este nici una, nici alta, ci este **Coda-calului**.

Așa arătau primele păduri și plante pioniere, numite și fosile vii pentru că au supraviețuit până în zilele noastre. De-a lungul a sute de milioane de ani din ele s-a format cărbunele care este extras acum.

În drumul lor spre lumina atât de necesară, plantele s-au adaptat, dezvoltând tulpini din ce în ce mai puternice și rădăcini adânci. Încetul cu încetul au apărut frunzele, semințele, florile și fructele.

Veche de peste 360 de milioane de ani, **Coada - calului**, pe care o putem găsi și azi în pădure, în sol umed, este o plantă care a fost folosită de-a lungul timpului pentru calitățile ei vindecătoare.

Nu a lipsit nici din rețeta poțiunii lui Panoramix, prin care Asterix și Obelix capătă puteri extraordinare, nici din medicina antică a grecilor și romanilor. O cură cu ceai din acesta plantă va contribui semnificativ la vindecarea durerilor de rinichi.

Dacă vă uitați cu atenție la ea, veți remarca că seamănă într-adevăr cu coada unui cal.

Pentru că în vremurile străvechi, oamenii erau mult mai legați de NATURĂ decât acum, au putut observa asemănări între plante și animale.

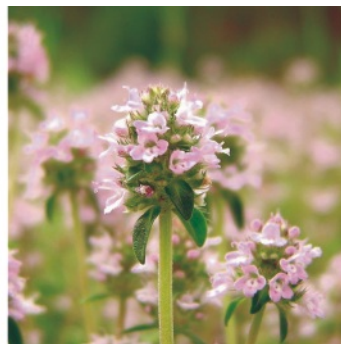
Pe lângă denumirile științifice din latină sau greacă pe care le-au căpătat abia prin secolul al XVIII-lea, datorită botanistului suedez *Carl Linne*, plantele au avut dintotdeauna denumiri populare din cele mai năstrușnice, care au pornit tocmai de la asemănarea cu animalele. Așa s-a ajuns la nume precum **Coada-șoricelului**, **Talpa-ursului**, **Floarea-broaștei**, **Iarba-cucului**, **Coada-vacii**, **Ochiul-boului** sau **Bășina-porcului** (care nu este alta decât delicata **Păpădie**) și multe altele.

Coada-șoricelului

Talpa-ursului

Iarba-cucului

Ochiul-boului

Foarte multe dintre acestea au o întrebuințare în medicina naturistă, prin care plantele sunt folosite de sute de ani la vindecarea anumitor boli. Așa că, dacă ne doare gâtul, putem să bem un ceai din larba-cucului (Cimbrișor), dacă avem probleme la ficat, putem folosi Păpădia.

Găsiți și voi câteva plante tămăduitoare și prezentați-le colegilor voștri. Aflați cât mai multe informații despre acestea: care sunt condițiile de mediu în care cresc, când trebuie culese, ce părți din plantă se folosesc și ce pot ele vindeca.

Credeți că este important să folosim calitățile plantelor pentru a trata diferite afecțiuni/boli? De ce?

O altă plantă veche de când lumea este și *Ceapa deșertului*, numită și **Tumboa** sau **Welwitschia**. Da, e un cuvânt greu de pronunțat, dar așa s-a numit cel care a descoperit-o în 1860, botanistul și exploratorul austriac *Friedrich Welwitsch*.

Ceapa deșertului - mascul

Ceapa deșertului - femela

Nu este o plantă spectaculoasă și, văzută de la distanță, poate părea un morman de frunze. Ea s-a adaptat condițiilor extrem de aride din deșertul Namibiei, una dintre cele mai vechi zone deșertice. Pentru că doar aici o putem găsi, această plantă este o **specie endemică**.

Ceapa deșertului este una dintre cele mai vechi plante care există. Unele au o vârstă matusalemică, între 1.500 și 2.000 de ani, dar strămoșii acestora au peste 100 de milioane de ani. Vechimea sa incredibilă o face să fie **plantă relictă** sau **fosilă vie**.

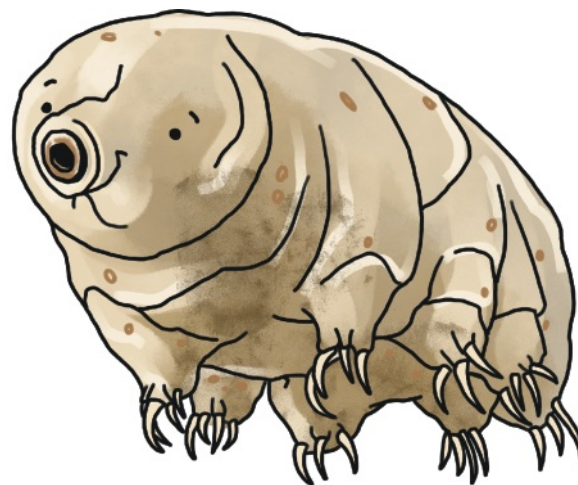
SUNT
EXPLORATOR

O să mai zăbovim puțin în timpurile ancestrale, pentru a cunoaște una dintre cele mai puternice ființe care există și azi pe Pământ. Nu are mușchi, are patru perechi de picioare care se termină cu gheare și incredibila lungime de 1 milimetru.

Acesta este **Tardigrada** sau **Ursul de apă**. Strămoșii acestor ursuleți de apă au trăit acum mai bine de 500 de milioane de ani. Numele acestui minuscul animal, în limba italiană, Tardigrada, înseamnă „mers încet”.

De ce este această vietate una dintre cele mai puternice? Pentru că a reușit să se adapteze unor condiții extreme. Ea poate supraviețui 30 de ani la temperaturi de minus 20 de grade Celsius, câteva zile la minus 200 de grade, câteva minute la minus 272 și câteva minute la 151 de grade.

Poate trăi peste 10 ani fără nici o picătură de apă și își poate relua viața de zi cu zi atunci când este rehidratată. Poate trăi în vid și poate supraviețui radiațiilor ultraviolete.

Acești ursuleți de apă există în mai toate mediile de viață, din regiunile polare până la Ecuator. Îi găsim și la peste 6.000 de metri altitudine în Himalaya și la 4.000 metri, în apele adânci. Ei preferă însă mușchii și lichenii - plante ancestrale care au format și ele primele păduri.

În ghețurile adânci ale Groenlandei aceste mici ființe au reușit să trăiască mai bine de 2.000 de ani.

Nu-i așa că Ursul de apă este un supererou?

Gândește-te la o plantă sau la un animal și găsește cât mai multe informații despre strămoșii acestora (când și unde au trăit, cum arătau, ce mâncau) și compară-le cu felul în care arată acum planta sau animalul ales.

Poți organiza aceste informații într-un afiș în care să adaugi desene sau fotografii. Prezintă posterul colegilor tăi.

Fiecare dintre voi își alege o plantă sau un animal din cele care sunt prezentate în lecție.

Transformați-le în personaje și realizați o revistă din benzi desenate. Gândiți-vă la succesiunea în care trebuie să așezați desenele și la textele care vor da viață personajelor alese.

Găsiți un titlu amuzant pentru povestea voastră.

Marea aventură a plantelor și animalelor pe Pământ a început fără oameni.

De-a lungul a miliarde de ani, din Cianobacteriile microscopice s-au dezvoltat plantele cu frunze și arborii capabili de fotosinteză. Oxigenul eliminat de acestea a făcut posibilă existența animalelor și a oamenilor. Apoi, fiecare organism viu vegetal sau animal și-a găsit un loc în NATURĂ.

Astăzi, din cele 60.000 de specii de arbori care există, 20.000 sunt pe lista speciilor amenințate.

Printr-un mecanism pe care oamenii încearcă de sute de ani să-l înțeleagă, NATURA s-a transformat și s-a adaptat, și continuă să o facă în ritmul său. Astfel, de exemplu, într-un habitat natural, într-un stejar matur pot trăi 284 de specii diferite de insecte.

Intervenția brutală a Omului în NATURĂ, prin tăierea pădurilor, vânarea animalelor și poluarea mediului a făcut ca în prezent NATURA să fie în pericol. Și cum ea este cea care i-a dat viață omului și l-a ajutat să supraviețuiască, acum este rândul Omului să ocrotească NATURA.

SUNT NATURĂ

© Agent Green

*Fii bun
cu NATURA!*

www.agentgreen.org
www.facebook.com/AnimalsInternational

